

**SINDIKAT trgovina i usluga
Zadar, Trg Petra Zoranića 1/III**

- **Glavnom državnom odvjetniku
g. Mladen Bajić**
- **Ministarstvu gospodarstva, rada i poduz.
g. Branko Vukelić**

**Predmet: prijava za zabranu rada
svih gospodarst. sindikata**

Temeljem članka. 26 Statuta sindikata, te članka. 179 i 184 ZR-a, podnosim prijavu i to:

- 1. za zabranu rada svih gospodarstvenih sindikata (Republičke središnjice), jer su njihove djelatnosti i ustroj protivne Ustavu RH, članak. 59 stav. (1) i članka. 159 stav. (1) ZR-a**
- 2. zahtijevam također, da se u svrhu naknade štete radnicima, sva sindikalna imovina (zgrade, novac, oprema i dr.) dodjeli Sindikatu trgovina i usluga Zadar. Žiro račun sindikata je 2407000-1100088557 Nova Banka , a u trenutku pokretanja postupka o zabrani rada .**

Odredbe o slobodnom sindikalnom organiziranju imaju ustavnu osnovu u odredbi članka. 59 stav.(1) Ustava RH, prema kojoj «svi zaposleni imaju pravo osnivati sindikate i slobodno u njih stupiti i iz njih istupiti.»

Člankom. 159 stav. (1) ZR-u određuje se da «zaposleni imaju pravo bez bilo kakve razlike po svojem slobodnom izboru utemeljiti sindikat, te se u njega učlaniti, uz uvjete koji mogu biti propisani samo statutom ili pravilima toga sindikata.»

To drugim riječima znači, da je sindikat dobrovoljno udruženje radnika, koji statutom uređuju djelovanje toga udruženja, a ne zakonom. Međutim, zašto ZR u člancima: 187, 181, 182, 182 a), 186 i dr. odredio način djelovanja sindikata, ostaje da se obrazloži. Za ključne odredbe ZR-u Sindikat trgovina i usluga zatražio je ocjenu ustavnosti ispred Ustavnog suda, zaprimljenu pod br. 4-I/898/2003., na koju se istina sud do sada nije očitovao, ali i bez toga, upletenost ZR-u u rad sindikata nedvojbeno je jasna

.Djelovanje republičkih sindikata temelji se na isključivo zakonskoj regulativi (čl. 182a), 182) od ubiranja članarine do načina servisiranja radnika.

.Odredba zakonske zaštite sindikalnog povjerenika je i vrlo opasna zamka i obmana, zbog kojih su mnogi radnici i njihove obitelji teško stradale (izvanredni otkaz), jer ima karakter

prema potrebi i zabrane, svake sindikalne aktivnosti, a što je neustavno. Zaštićeni sindikalni povjerenik je temeljna poluga republičkih sindikata, jer isti biraju sindikalne čelnike, bez prava svih radnika da na to utječu, zato je njihovo protuustavno i pogubno djelovanje prema radnicima ostalo nekažnjeno, a što nije demokratski.

Odredba 182 a) ZR-a naređuje poslodavcu ubiranje sindikalne članarine putem platne liste radnika, a to je rad koji treba platiti, i nije u nadležnosti zakona, zato ubiranje sredstava i trošenje ide mimo radnika, bez polaganja računa radnicima, u džepove sindikalnih vođa, dok radnika servisira besplatno sindikalni povjerenik

Kada ZR-u regulira (pomaže) određeno sindikalno djelovanje, onda je to privilegija, a to opet znači, da je slobodno udruživanje radnika (drugačije) zabranjeno. Sve dok je javna scena prepuna privilegiranih sindikata povezanih s vlašću, radnik će biti sam, zbunjen, nemoćan i njegovu sudbinu će rješavati svatko samo ne on sam i zato je njegov položaj na tržištu tako dramatičan.

Sindikalne vođe zahvaljujući zakonskoj regulativi ubiranja članarine, obmanjuju radnike i provode sustavnu pljačku, tko ima pravo u zemlji da to štiti, umjesto da kazneno odgovaraju. Republički sindikati moraju hitno otići, jer nemaju članstvo, jer članstvo na platnim listama naslijeđeno, a zatim regulirano zakonom, je neustavno.

Posljedice neustavnog uplitanja zakona u rad sindikata, ostavila su radnika bez stručne zaštite za njegove novce, sa svim oblicima stradanja

- **gubitak radnih mjesta**
- **gubitak dionica**
- **propadanje radničkih firmi**
- **niska i nedefinirana cijena rada**
- **opća nesigurnost i strah od egzistencije**

Sindikati su također svojim radom oštetili (podjela radnika i sredstva) radnike na način, da sindikat danas nema potreban kapital, bez kojeg ne može biti socijalni partner poslodavcima, pa je to drugi temeljni razlog prijave o zabrani djelovanja i naknadi štete, jer ono što je radniku uzeto iz džepa, a nije vraćeno u zaštitu, logično je da mu se treba vratiti u obliku u kojem se trenutno nalazi, jer radnici su financirali svu opremu, akumulirali novac, a zgrade naslijedili iz prethodnog sustava, država to ne može više koristiti niti jedan dana za svoje potrebe. Iz sindikalne imovine treba radnicima nadoknaditi štetu, koju su mu nanijeli poslodavci i država (izgubljene dionice i štetu po osnovi radnog staža), za koju u suštini treba biti suodgovorna i Vlada, radi uzurpacije sindikata na štetu radnika, a posebno u slučaju stradanja sindikalnih povjerenika.

Država ne financira sindikate, da bi određivala što će i kako raditi za radnika. Vlada je poslodavac, i ona ne može ulaziti u organizaciju i rad socijalnog partnera (sindikalni povjerenik), jer to onda i nisu socijalni partneri, već vladini poslušnici, što je praksa i potvrdila, a za to treba odgovarati i platiti račun.

Sindikati su toliko opekli radnike, da je sindikalno udruživanje postalo upitno, što znači i dugoročna šteta, sve dok takve strukture ne odu s tržišta i to hitno.

Sindikat trgovina i usluga Zadar ima sve pretpostavke da dobije svu sindikalnu imovinu, radi svojeg demokratskog ustroja (Prilog 3) i ubiranja članarine putem banke, dakle potpuno slobodno učlanjenje, kako to određuje Ustav RH. Drugi je razlog u činjenici, da sindikat nije uspio dobiti početni kapital za svoj program rada (Prilog 4) da nema odgovarajući prostor za rad, da se ne može potpuno afirmirati uz postojeće sindikate, dakle ostalo je jedino rješenje u pravu radnika na onaj kapital, koji su do sada stvorili i koji definitivno treba staviti u funkciju radnika. U takvim uvjetima Sindikat trgovina i usluga, postati će donator za sva druga

demokratska udruživanja radnika kako u Županiji tako i van nje i što je najvažnije stvoriti će se preduvjeti za servisiranje radnika u privatnom vlasništvu, jer kako sada stavi stoje, radnik nije u pravnom sustavu zemlje, jer kada ga ne štiti sindikat, ne štiti ga ni sud, jer ako Vlada kontrolira sindikat, očekivati je da kontrolira i sud da bi postigla cilj, a to je upravo praksa pokazala, na koju se definitivno treba staviti točka.

Sindikata trgovina i usluga Zadar s ovom prijavom, iscrpio je sve pravne mogućnosti borbe za ustavna prava radnika, djelovanjem prema Ustavnom sudu, saborskim odborima i zastupnicima (Prilog 5), ali bez odgovora, hoće li radnici biti prisiljeni boriti se za svoja prava drugim sredstvima, odlučiti će konačan ishod ove prijave, jer ovaj program rada, odnosno preustroj sindikata ne može se dovoditi u pitanje.

U skladu s prethodnim, Sindikat trgovina i usluga Zadar, mora odmah zatražiti potrebne uvjete za rad, ukoliko se postigne suglasnost (prilog 4), računajući da će se hitnost rješavanja prijave uistinu i dogoditi.

S poštovanjem,

Ovlaštena osoba Sindikata
Tidora Petric, v.r.

Zadar, 27. siječnja 2004.